

έδρασε τὴν χεῖρα τῆς κ. Δεσκλοδέλη καὶ ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀλαίν.

— Ἐλα, μητέρα, νὰ μὲ βοηθήσῃς, τῇ εἰπε· διότι πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι θὰ ἀναγκασθῶ ἐγὼ ἐπὶ τέλους νὰ ζητήσω τὸν υἱόν σου εἰς γάμον.

Μετὰ τινας στιγμὰς ἡ Μίς Βιργίνια ἐπλησίασε τὴν Μαρκέλλαν καὶ τῇ εἶπεν εἰς τὸ οὖς·

— Τόρα, ἂν θέλετε, μου δίδετε τὸ δακτυλίδι σας, νὰ τὸ ρίψω εἰς τὸν ποταμόν.

A.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ

B'. — ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΟΙΠΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Πρώτη ἀνακάλυψις καὶ ἔξαγωγὴ τοῦ οίνοπνεύματος ἐκ τοῦ οἴνου. — Τρόπος τῆς παραγωγῆς τοῦ οἴνου καὶ αἱ διάφοροι αὐτοῦ ποιοτήτες. — Ἐξαγωγὴ τοῦ οίνοπνεύματος ἐκ τοῦ οἴνου κατ' ἄρχας, καὶ εἶτα ἐκ παντούσιων σακχαρωδῶν καὶ ἀμυλωδῶν φυτῶν, βιζάνων, κυρπάνων, σπερμάτων, κλπ. — Πολλαπλασιασμὸς ὑπὸ τῆς ἀναπτυχθείσης χρημάτων, καὶ σύν αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φιληδονίας καὶ λιχνείας, τῶν διαφόρων οίνοπνεύματωδῶν ποτῶν. — Περίεργοι ὄνομασίαι τινῶν των ποτῶν. — Ἐφευρετικότης τῶν ἀγίων πατέρων καὶ τῶν μοναχῶν εἰς οίνοπνεύματοδην ποτὰ καὶ μυστηριώδην ἐλίξιρια πρὸς τελειοτέραν ἀπόλαυσιν τοῦ ἐν ταῖς μονασὶ ὀλβίου βίου αὐτῶν.

Μετὰ τὴν βραχεῖαν ίστορικὴν ἐκδρομήν, εἰς-έλθωμεν εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς διατριβῆς μας ταύτης.

Σήμερον, χάρις ταῖς προόδοις τῆς χημείας καὶ τῆς Βιομηχανίας, ἔχομεν προικισθῆ ὑπὸ πολυ-αριθμικῶν πνευματωδῶν μεθυστικῶν ποτῶν, ὃν πάντων, ὡς εἴπομεν, βάσις εἶνε τὸ οίνοπνεύμα, ὅπερ κατὰ πρῶτον ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ οἴνῳ ὑπὸ τῶν ἀλχημιστῶν τοῦ μεσαίωνος, καὶ ἀπεχωρίσθη ἐξ αὐτοῦ διὰ τῆς ἀποστάξεως πολλὰ ἔτη μετὰ τοὺς ἀρχαίους ἐνδόξους ἐλληνικοὺς καὶ ῥωμαϊκοὺς χρόνους.

"Αγνωστος εἶνε ἀκριβῶς ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς ἔξαγωγῆς τοῦ οίνοπνεύματος, καθ' ὅσον οἱ πρῶτοι ἔξαγαγόντες αὐτὸν ἀλχημισταὶ διετήρουν μυστικὴν τὴν ἐφεύρεσίν των ταύτην. Οὐχ ήττον γνωστὸν εἶνε, ὅτι πρῶτος ἔγραψε περὶ τούτου κατὰ τὸν ΙΓ' αἰώνα ὁ Thaddaeus καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Arnauld de Villeneuve, ὅστις ὑπῆρξε θερμὸς θιασώτης καὶ ὑμητῆς τοῦ οίνοπνεύματος. Οὐδόλως δὲ παράδοξον ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ὀλεθρίου τούτου ὑγροῦ νὰ ἐγένετο κατὰ τὸν ΙΓ' η ΙΔ' αἰώνα, ὅτε εἶδε τὸ φῶς καὶ ἐτέρα φοβερὰ τῆς ἀνθρωπότητος μάστιξ, ἡ πυρίτις.

**

Ο οίνος ἐκ πάντων τῶν οίνοπνευματωδῶν ποτῶν εἶνε τὸ ἔξέχον καὶ ἐν μεγίστῃ χρήσει. Εἶνε δὲ οὗτος ὁ ὑγρὸς πνευματῶδες προερχόμενος ἐκ τοῦ εἰς ζύμωσιν τιθεμένου ὅπου τὴς σταφυ-

λῆς. Οἱ ὄρισμὸς οὗτος δημιώς, διφείλομεν νὰ διμολογηθωμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, σήμερον εἶνε λίαν ἀνακριβῆς, καθ' ὅσον τανῦν ὁ οίνος παράγεται ὑπὸ τῆς πολυμηχανού Βιομηχανίας τῶν νοθευτῶν ἐκ διαφόρων σακχαρωδῶν καὶ ἀμυλωδῶν οὔσιῶν, ἐν αἷς οὐδὲ ἔχονται σταφυλῆς ὑπάρχει.

Ἐν τούτοις, ἡ οἰνοποίησις τελεῖται διὰ τῆς ζυμώσεως ἡ κοινῶς καλούμενης βράσεως τοῦ σακχαρωδούς ὅπου τῶν σταφυλῶν. Πολλοὶ ἴσως παρέστητε εἰς κατασκευὴν οἴνου καὶ εἰδέτε, ὅτι, μετὰ τὴν ἐκπίεσιν τῶν σταφυλῶν, τὸν ἔκρεοντα ὅπον, ἦτος τὸ γλεῦκος, ἀφίουσιν ἐντὸς κάδων ἡ ἄλλων καταλλήλων μεγάλων ἀγγείων, ἐν οὓς μετά τινα χρόνον ἄρχεται τὸ φαγόμενον τῆς ζυμώσεως, ἤτοι τῆς χημικῆς διγένεσεως καὶ ἀποσυνθέσεως τῶν σακχαρωδῶν τῶν σταφυλῶν οὔσιῶν εἰς οἰνόπνευμα καὶ ἀνθρακικὸν ὅξενον καὶ τὸ μὲν οἰνόπνευμα μένει καὶ συσσωρεύεται ἐν τῷ ὄπῳ, τὸ δὲ ἀνθρακικὸν ὅξενον, ἀέριον δὲν, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐν εἴδει πολυαριθμών φυσαλίδων ἐκεῖ διαρρηγυμένων (¹).

**

Ἡ οἰνοποίησις δημιώς δὲν συνίσταται ἀποκλειστικῶς μόνον εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ σακχάρου εἰς οίνοπνευμα, καθ' ὅσον τὴν ποιότητα καὶ τὸ ἄρωμα τοῦ οἴνου δὲν δίδει τὸ οίνοπνευμα μόνον, ἀλλὰ καὶ πλεῖσται ἄλλαι οὔσιαι ἀναπτυσσόμεναι κατὰ τὴν ζύμωσιν ἡ ἐνεργόμεναι ἐν τῷ ὄπῳ τῶν σταφυλῶν. Οὕτω δὲ εἰς τὸ γλεῦκος σταφυλῶν προερχόμενων ἐκ πτωχοῦ ἐδάφους δυνάμεθα διὰ τῆς προσθήκης σακχάρου ν' αὐξήσωμεν τὴν ποσότητα τοῦ ἀναπτυσσόμενου οίνοπνεύματος ἐν τῷ οἴνῳ, πλὴν οὐδέποτε θάλασσαν διαφόρων μεταβολῶν αὐτῷ τὸ ἄρωμα καὶ τὴν γεῦσιν ἐκάστου οἴνου τῶν διαφόρων χωρῶν τῶν εὐφόρων καὶ πλουσίων εἰς καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου.

Αἱ οὔσιαι δὲ αὗται εἰσὶν ἔτι σταφυλοσάκχαρον μὴ ἀποσυντεθέν, πλεῖστα ἀλατα, δεψικὸν ὅξενον, διάφοροι ἐκχυλισματικαὶ οὔσιαι τῶν σταφυλῶν, χρωστικαὶ οὔσιαι, καὶ τέλος διάφοροι σύνθετοι αἰθέρες (οἰνανθικός, βουτυλικός, ὁξικός αἰθήρ), πτητικαὶ οὔσιαι καὶ αἰθεριώδη ἄρωματικά ἔλαια, ἀναπτυσσόμενα κατ' ὅλιγον ἐν τῷ οἴνῳ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσον οὗτος εἶνε παλαιότερος, καὶ παρέχοντα αὐτῷ ἰδιάζουσαν γεῦσιν καὶ εὐωδίαν, ἢν καλούσιν ἄρωμα (bouquet).

**

Καὶ αὕτη μὲν εἶνε ἡ κατασκευὴ τοῦ οἴνου πλὴν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἐν τῷ οἴνῳ οίνοπνεύματος δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὸ σάκ-

(1) Τὸ ἀέριον τοῦτο ἀνθρακικὸν ὅξενον, διταν τὸ γλεῦκος ἡ τεθιμένονταν κεκλεισμένων χωρῶν, ἀναπτυσσόμενον κατ' ὅλην πληροῦ τὸν χώρων αὐτῶν ἐνδιώκων ἐκεῖθεν καὶ ἀντικαθιστῶν τὸ ὅξενόν της ἀτμοσφαίρας. "Οταν δέ τις εἰσέλθῃ τότε εἰς τὸν χώρων αὐτόν, ἀπονήσκει στιγμαίας ἐξ ἀσφυξίας ἐνεκα ἐλλείψεως ὅξενόν του, διπερ εἶνε ἀναγκαιότατον εἰς τὴν ἀναπνοήν ἡμῶν.

χαρον τῆς σταφυλῆς. Πᾶσα σακχαρώδης ούσια οἰαδήποτε τιθεμένη εἰς ζύμωσιν δύναται νὰ παραγάγῃ οἰνόπνευμα. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἀμυλώδης ἔτι ούσια διχαζομένη (διὰ τῆς διαστάσεως) εἰς σάκχαρον καὶ δεξερίην δύναται ἐπίσης νὰ παραγάγῃ οἰνόπνευμα.

Οὕτω δὲ ἐπ’ ἄπειρον σήμερον ἐπολλαπλασιάσθη ἡ πηγὴ τῆς παραγωγῆς τοῦ οἰνοπνεύματος, καὶ, πλὴν τῶν σταφυλῶν, τὸ σακχαροκάλαμου, αἱ ἐρυθραὶ τευτλίδες (κοκκινογούλια), οἱ πέπονες, τὰ γεώμηλα, τὰ κάστανα, τὰ μῆλα, τὰ ἀπίδια, πάντες οἱ δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ἴδιαις ἡ κριθή καὶ ἡ ἐρυσιβώδης ὅλυρα, ὡς καὶ πληθὺς ἄλλων σακχαρώδων καὶ ἀμυλώδων φυτῶν, ρίζῶν, καρπῶν, σπερμάτων κλπ. Χρησιμεύουσιν εἰς τὴν ἔξαγωγὴν οἰνοπνευμάτων. Τὸ δυσάρεστον ὅμως εἶνε, δτὶ τὰ οἰνοπνεύματα ταῦτα οὐδόλως ὄμοιάζουσι πρὸς τὸ τῶν σταφυλῶν, ὅντα ὅλως διάφορα τὴν ποιότητα καὶ τὴν σύνθεσιν καὶ συνήθως βλαβερά, καὶ τινα δὲ καὶ ὀηλητήρια ίσχυρά, περὶ ᾧ κατιόντες ποιήσομεν τὸν προσήκοντα λόγον.

***

Ἡ χημεία λοιπὸν καὶ σὺν αὐτῇ ἡ ἀνθρώπινος φιληδονία καὶ λιχνεία, πολλαπλασιάσασα τὰ εἰδῆ τῶν οἰνοπνευμάτων, ἐπολλαπλασιάσε λιαν καὶ τὰ εἰδῆ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Οὕτω δὲ διὰ μὲν τῆς ζύμωσεως τοῦ ὅπου τῶν μῆλων καὶ ἀπίδιων ἔξηγαγε τὸν μηλιτηροῦ οἴνορον διὰ δὲ τῆς ζύμωσεως τῆς κριθῆς τὸν κριθικοῦ οἴνορον, ἡ ἄλλως καλούμενον ζύθορον. Τούτοις δὲ ἐπεται πληθὺς ἄπειρος ἄλλων πνευματωδῶν ποτῶν, οἷα ἡ κοιτὴ ράκη, ἡ τις εἶνε οἰνόπνευμα ἡραιωμένον διὸ ὕδατος καὶ προερχόμενον ἐξ ἀποστάξεως τῶν γιγάρτων καὶ στεμφύλων τῶν ὑπολειπομένων ἐκ τῶν σταφυλῶν μετὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἔξαγωγὴν τοῦ γλεύκους· τὸ ράμιον παραγόμενον ἴδιαις ἐκ τῆς ζύμωσεως καὶ ἀποστάξεως τοῦ ἀκαθάρτου σακχαροκαλάμου τὸ κοινάκ, ὥπερ εἶνε εἶδος οἰνοπνεύματος, ἡραιωμένου ἐπίσης διὸ ὕδατος, ἐξηγόμενον ἐκ λευκοῦ οἴνου τῆς γαλλικῆς ἐπαρχίας Cognac, ἐξ ἡς ἐλαθε καὶ τὸ ὄνομα (¹). τὸ ἀρκενθῶδες οἰνότευμα ἡ ἀγγλικὸν ράκιον (genièvre), τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς ἀποστάξεως οἰνοπνεύματος μετὰ τοῦ ὅπου τῶν σακχαρώδων καρπῶν τῆς ἀρκενθούς· τὸ ἀγύλιθιον, τὸ ἀπολαμβανόμενον ἐξ ἀποστάξεως οἰνοπνεύματος μετὰ πόας ἀψινθίου· τὸ Kirsch, ἐξ οἰνοπνευματωδούς ζύμωσεως καὶ ἀποστάξεως τοῦ ὅπου καὶ τῶν πυρήνων τῶν μαύρων κερασίων· τὸ curacao συνιστάμενον ἐξ οἰνοπνεύματος διαφόρου ποιότητος καὶ καταγωγῆς ἀρωματικού μονής Chartreuse, τὸ τῶν μοναχῶν Beurardīon, τὸ τοῦ ἀγίου πατρὸς Kéramonνου κλπ.

Ἔπειτα τὰ ποτὰ ταῦτα κατασκευαζόμενα ἐξ οἰνοπνεύματος, καὶ ἴδια κοινάκ, καὶ ἐκ διαφόρων ἀρωματικῶν καὶ φαρμακευτικῶν φυτῶν μετέχουσι συνάμα τῆς τε διεγερτικῆς ἐνέργειας τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τῆς ζωαγόγου ἴδιοτητος τῶν στοιχείων τῶν ἐνεχομένων ἀρωματικῶν ούσιῶν. Καὶ ἐφ’ ὅσον μὲν ἐλαμβάνοντο ὡς φάρμακα ἡ ἀτευτλίδων καὶ τῶν διαφόρων δημητριακῶν καρπῶν.

Πλεῖστα τῶν οἰνοπνευματωδῶν ἀρωματικῶν ποτῶν ποσέρχονται ἐκ μοναχῶν ἀλχημιστῶν, ὡν ἡ ἐν ταῖς μοναῖς ὀλβίᾳ βίωσις ἐνέπνεεν αὐτοῖς τὴν πρὸς τὴν ζωὴν ζωηρὰν ἀγάπην καὶ ἐπομένως τὴν ἐφεύρεσιν καὶ κατασκευὴν πομάτου ὑποστηριζόντων τὴν ζωοφόρου τοῦ ὄργανισμοῦ κίνησιν. Τὰ ποτὰ δὲ ταῦτα, ἀτιγα σημειώτεον εἰσὶν ἐξαιρετα, φέρουσιν εἰς ἀτιδίον μνήμην καὶ τὰ ὄνοματα των θείων πατέρων, ὡν ἡ ἐφεύρετικότης ἐπροίκισε διὸ αὐτῶν τὴν ἀνθρωπότητα.

Οὕτως ἔχομεν τὸ πνευματωδες ποτὸν τῶν Beureduktīwōr, τὸ τῷ Karumētīwōr, τὸ τῶν ἀγίων πατέρων τῆς διατήμου μονῆς Chartreuse, τὸ τῶν μοναχῶν Beurardīon, τὸ τοῦ ἀγίου πατρὸς Kéramonνου κλπ.

“Απαγτα τὰ ποτὰ ταῦτα κατασκευαζόμενα ἐξ οἰνοπνεύματος, καὶ ἴδια κοινάκ, καὶ ἐκ διαφόρων ἀρωματικῶν καὶ φαρμακευτικῶν φυτῶν μετέχουσι συνάμα τῆς τε διεγερτικῆς ἐνέργειας τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τῆς ζωαγόγου ἴδιοτητος τῶν στοιχείων τῶν ἐνεχομένων ἀρωματικῶν ούσιῶν. Καὶ ἐφ’ ὅσον μὲν ἐλαμβάνοντο ὡς φάρμακα ἡ ἀτευτλίδων καὶ τῶν διαφόρων δημητριακῶν καρπῶν.

(1) Ἐτερόν τι εἶδος κοινάκ, φερόμενον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν fine champagne, οὐδέν κοινὸν ἔχει πρὸς τὸ κοινάκ, ἀλλὰ εἶνε οἰνόπνευμα ὑδρομιγές ἐξαγόμενον ἐκ τῶν ἐρυθρῶν τευτλίδων καὶ τῶν διαφόρων δημητριακῶν καρπῶν.

ξίρια ώγηεινά, ἀληθίως ἐπροικίζοντο ὁ πωσδήποτε ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ἀπονεμούμένων αὐτοῖς ιδιοτήτων, οἷον τῶν εὔστομάχων, πεπτικῶν, τονωτικῶν, διεγερτικῶν, διουρητικῶν, ἀντισπασμωδικῶν, ἀντιπυρετικῶν, ἀντιαποπληκτικῶν, καπτ., πλὴν ἀφ' ὅτου ἥρξαντο νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν τῶν οἰνοπαλείων καὶ καπηλείων, ἡ βλαβερὰ ἐπίδρασις τοῦ ἐν αὐτοῖς οἴνοπνεύματος ὑπερεξηκόντισε κατὰ πολὺ τὰς εὐεργετικάς του ποτοῦ ἴδιότητας!

ΙΩ. ΦΟΥΣΤΑΝΟΣ.

ΤΟ ΑΔΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

(Ανέκδοτον τουρκικόν).

Ἐν καφενείῳ πόλεως θρησκικῆς λόγος ποτὲ ἐγίνετο πολὺς περὶ τῆς εὐθυδικίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Καδῆ τῆς πόλεως ἔκεινης. Οἱ πλειστοὶ τῶν παρευρισκομένων ἐπήγουν καὶ ἔξειείαζον τὴν ἄκραν περὶ τοὺς νόμους εὐλάβειαν, τὸ ἀδέκαστον καὶ τὸ ἀπροσωπόληπτον τοῦ Καδῆ. Οὐδεὶς, ἔλεγον, δύναται διὰ ἡρημάτων νὰ δειλεάσῃ τὸν Καδῆν τοῦτον· τὰ δῶρα τὸν καθιστῶσιν αὐτηρότερον· πολλοὶ δὲ δοκιμάσαντες νὰ δεκάσωσιν αὐτὸν ἀπεπέμψθησαν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τὸν εὔρον ἀπηγένεστατον».

Οἱ ἔπαιγοι οὗτοι δὲν ἤσταν γενικοί· εἶχον καὶ τοὺς ἀγνιτέλεγοντας. «Πάντες οἱ Καδῆδες, ἔλεγον οἱ ἀντιφρονοῦντες, ἀγαπῶσι τὰ δῶρα καὶ ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ Καδῆς, ὅστις νὰ ἔχῃ τὴν σκληρὰν γενναιότητα νὰ ἀντισταθῇ καὶ νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ ἀπέναντι τῶν θελγήτρων καὶ τῆς γοητείας παχυτάτου δώρου χάριν τοῦ δικαίου». «Διὰ τοὺς ἄλλους τούρκους δικαστίας συμφωνοῦμεν, ἔλεγον οἱ ἐπαινέται, ἀλλ' αὐτὸς διαφέρει, εἶνε μία ἔξαρεσις». «Μόνον ἐπὶ Καδῆ δὲν παραδέχομαι ἔξαρεσιν, ἐφώνησεν ὁ ἔμπορος Δ. . . , ὁ αὐτὸς κανῶν ἰσχύει δι' ὅλους· δόλοι οἱ Καδῆδες δεκάζονται». «Οστις δὲ ἔξι υἱῶν ἔχει πεποιθῆσιν εἰς τοὺς λόγους του· ἀς ἀποδεχθῇ τὸ στοίχημα, τὸ ὅποιον προτείνω. Προβάλλω στοίχημα ἐκατὸν λίρας, νὰ μοι μετρήσῃ ὁ ἀντίπαλος, εάν ἐπὶ ἀξιοποίου πράξεως δεκάσασ τὸν Καδῆν κατορθώσω νὰ ἀθφωθῶ πανηγυρικῶς, νὰ πληρώσω δὲ αὐτάς, ἀν ὁ Καδῆς μὲ καταδικάσῃ μὴ δεχθεὶς τὰ δῶρα. «Τὸ δεχάμεθα», εἶπόν τινες ἐκ τῶν θαυμαστῶν τοῦ Καδῆ· Ωρίσθησαν λοιπὸν οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἔγγυηται καὶ τὰ τοῦ στοιχήματος ἐκατέρωθεν ἐτέθησαν μετὰ πολλῆς προθυμίας.

«—Τώρα ποῖον εἶνε ἔκεινο, τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἔξερεθῇ τὸν φανατισμὸν τοῦ Καδῆ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν; ἡ ποῖον φαίνεται ὁ Καδῆς, ὅτι σέβεται καὶ τιμᾷ μάλιστα;» «Τὸν γέροντα Χατζῆ Ἀλῆγη, ὅστις εἶνε καὶ ὁ στενώτατος φίλος του», εἶπον οἱ ἔγαντίοις. «Τούτου λοιπὸν τοῦ

Χατζῆ Ἀλῆ ἐγὼ τὸ γένειον θὰ σύρω καὶ θὰ πτύσω τὸ πρόσωπον τῆς προσεγεῖ παρασκευῆ ἔξαειν τοῦ τζαμίου μετὰ τὸ τέλος τῆς προσευχῆς».

Κατὰ τὴν ὥρισμένην λοιπὸν ὥραν οἱ γνωρίζοντες τὸ πρᾶγμα ἐκ τῶν χριστιανῶν περιεφέροντο περὶ τὸ τζαμίον, ὅπως ἴωσαν, ἀν ὁ ἔμπορος Δ. . . θὰ τολμήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ ἔκεινο, τὸ ὅποιον τοσοῦτον ἐπισήμως καὶ παγηγυρικῶς αὐτοπροαιρέτως ἀνέλαβεν. «Η προσευχὴ τέλος τῶν πιστῶν ἔληξε καὶ τὸ τζαμίον ἐκενοῦτο, τελευταῖος δὲ πάντων μετὰ πολλῆς εὐλαβείας ἔξηρχετο ὁ Χατζῆ Ἀλῆς φαύων αὐταρέσκως τὸ βαθύτατον αὐτοῦ γένειον. Δὲν εἶχε προχωρήση δύο βήματα, δὲ ὁ ἔμπορος Δ. . . πλησάσας αὐτὸν ἀποτόμως καὶ ἀρπάσας τὸ γένειον τοῦ γέροντος ἐπιτυσεν κύτον κατὰ πρόσωπον. Γνωστὸν δέ, ὅτι οἱ Τούρκοι θεωροῦσι τοῦτο ὡς τὴν ἐσχάτην τῶν ὕβρεων. Ή ἔκπληξις καὶ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ γέροντος καὶ τῶν ὀλίγων πλέον παρέντων ὀθωμανῶν ὑπῆρξε μεγίστη, καὶ ἀφεύκτως θὰ κατεκερματίζετο ὁ αὐθάδης χριστιανός, ἀν μὴ ταχέως ἐτρέπετο εἰς φυγήν.

Οἱ Τούρκοι ὀλίγοι σχετικῶς ὄντες ἐν τῇ πόλει παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς χριστιανοὺς ἔξητητησαν τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ ὕβριστοῦ παρὰ τοῦ Καδῆ. Ό δὲ Καδῆς ἀμέσως ἀποστέλλας κλητῆρας ἐκάλεσεν εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὅποιον ἐκτάκτως συγκερότησεν.

«Ο ἔμπορος Δ. . . ἵδων τοὺς κλητῆρας προσερχομένους ἔλαβε φύλλον χαρτίου χονδροῦ καὶ στιλβοντος, ὅποιον ἥδυνατο νὰ εἴνε τὸ χαρτίον ἐγγράφου ἐπισήμου, ἡλεῖψε τὸ ἔτερον μέρος αὐτοῦ διὰ κόλλας καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐκόλλησεν ἐπιτηδείως κατὰ σειράν πεντήκοντα λίρας καὶ θέσας αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον του ἡκολούθησε τοὺς κλητῆρας προθύμως.

«Ἀπειρον ἦτο τὸ πλήθος εἰς τὸ δικαστήριον, οὐ δὲ Καδῆς ἐκάθητο ἐπὶ τῆς ἔδρας του σοβαρὸς καὶ σιωπηλὸς περιμένων ἀνυπομόνως τὸν ἔνοχον, ὅτις δὲν ἔβραδυνε νὰ ἐμφανισθῇ συγνοευόμενος ὑπὸ τῶν κλητήρων. «Ἀπιστε, σκύλλε, εἴπε πρὸς αὐτὸν μόλις ἐμφανισθέντα ὁ δικαστῆς ἐτόλμησες σύ, υἱὲ σκύλλου, νὰ ἐγγίσῃς τὸ γένειον καὶ νὰ πτύσῃς τὸν σεβάσμιον Χατζῆν, τοῦ ὅποιον σεβαστότερον γέροντα δὲν ἔχει τὸ Ἰσλάμ; Τί δύνασαι νὰ ἀποκριθῆς; ἢ ποῖον δένδρον νομίζεις στερεώτερον, ὅπως σὲ κρεμάσω ἀμέσως;» «—Ἐγώ, εἴπε ταπεινῶς ὁ ἔμπορος, αὐθέντη Καδῆ, δὲν ἐπράξα τοῦτο αὐθαιρέτως· ἔχω φιρμάνιον παρὰ τοῦ Σουλτάνου». «—Φιρμάνι;» ἥρωτήσεν ὁ Καδῆς ἔξαφθεὶς περιστρέπτερον». «—Μάλιστα,» εἶπεν ὁ χριστιανός καὶ συνάμα ἐγχειρίζει μεθ' ὑποκλίσεως εἰς αὐτὸν τὸ χαρτίον ἔκεινο. «Ο Καδῆς ἐνοήσας ἀπὸ τοῦ βάρους τὸ περιεχόμενον ἐφόρεσε τὰ ὄμματούάλια αὐτὸν καὶ μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ ἐκδιπλώσας αὐτὸν προσεποιείτο ὅτι ἀγαγῆσκει μετ' ἐπιστασίας τὸ περιεχόμενον σειων